

XXIX ОЛИМПИСКИ ИГРИ В КИТАЙ

Полина Венкова

От 8 до 24 август 2008 г. в Пекин, Китай се проведеха XXIX летни Олимпийски игри. Това са първите Олимпийски игри, които се провеждат в Китай и цялата организация имаше за цел да покаже една различна и интересна култура на света, да демонстрира икономическа мощ и издигането на държавата като световна сила.

Това бяха най-скъпите в историята на Олимпийското движение игри; игри, които в много аспекти бяха нещо повече от спортни състезания; игри, които приковаха милиарди погледи към проблеми, свързани не само със спорта; игри, които се опитаха да оправдаят лозунга си „Един свят, една мечта”.

„Съвременното олимпийско движение и свързаните с него игри имат своите предшественици – древногръцките олимпийски игри. Те имат такова влияние в Елада, че летоброенето се основава на Олимпиадите. Началото им се губи в древната история. Първите игри, за които има писмени данни, са от 776 г. пр.Хр. Те се провеждат в град Олимпия, откъдето носят името си и се честват на всеки четири години. В игрите участват състезатели от всички краища на страната с единствената цел да спечелят като награда лавров венец и да го отнесат по родните си места.

Провеждани в продължение на 1168 години, древногръцките олимпийски игри имат голямо обществено и политическо значение за запазване, сближаване и обединяване на населението на древна Гърция. Успоредно с това, гръцкото население се възпитавало в стремеж към здраво тяло и красота” (Румпос 2006, 7). Олимпийските игри събирали и много писатели, философи, ретори, художници, които намирали възможност по време на провеждането им да запознаят събралото се множество със своите произведения.

„Олимпийските игри се провеждат в чест на Зевс, като по време на провеждането им се сключвало свещено примирие и се прекратявали всякакви военни действия. Петте основни състезания били бягане, скачане, хвърляне на диск или *палет* – тежък кръгъл камък, двубой и вид

юмручен бой, бокс, наречен *пугилат*” (Антични олимпийски игри В: Data.bg).

Съвременните Олимпийски игри се подновяват през 1896 г., когато се провеждат Първите летни Олимпийски игри в Атина. Съвременното олимпийско движение се ръководи от Международен олимпийски комитет (МОК). От 1896 г. насам единствено Първата и Втората световни войни правят невъзможно провеждането на игрите през 1916, 1940 и 1944 г.

Характерна особеност на съвременните Олимпийски игри е непрекъснатото нарастване броят на олимпийските спортни дисциплини. Заедно с това, обаче, са отпаднали във времето и някои спортове, станали по-малко популярни в спортния живот на планетата.

Навлизането на Олимпийското движение в Китай има дълга история. 1894 година по време на Първите Олимпийски игри, Международният олимпийски комитет изпраща покана до Китай за участие в тях. По това време (периода на династия Цин), тъй като Китай не е запознат с Олимпиадата, отказва участие в тях.

1904 г. в китайската преса излизат голям брой съобщения за Третите олимпийски игри. 1906 г. китайски вестник публикува история на Олимпийското движение.

На 24 октомври 1907 г. по време на награждаване на спортисти в Тиендзин, известният педагог Джан Полин изнася тържествена реч по повод Олимпиадата. В нея той изтъква, че въпреки малките си шансове за спечелване на медали в Олимпийските игри, много Европейски държави изпращат участници в тях.

През 1908 г. един от местните Тиендзински вестници отново публикува история на Олимпийското движение и организира конференция на тази тема.

От 18 до 22 октомври 1910 г., вдъхновено от мотото „*Стремеж към скорошно участие в Олимпиадата*” и „*Стремеж за организиране на Олимпиада в Китай*”, в Нанкин се провежда първото в историята на Китай Национално състезание.

От 1913 г. започва провеждането на Спортни състезания в Далечния изток (в началото наричани „*Източни Олимпийски игри*”), които са предвестниците на Олимпиадата в Азия. Китай е един от спонсорите за организирането им. Китайските спортисти се представят отлично на тези състезания, показвайки отлична спортна етика.

През 1915 г. Международният Олимпийски комитет признава създадения комитет по Спортни състезания в Далечния Изток и кани Китай

да участва на следващия Олимпийски конгрес. 1922 г. за член на Международния Олимпийски комитет е избран Ван Джънйен.

От 1924 г. нататък Китай последователно се включва в дисциплините: лека атлетика, плуване, гимнастика, тенис, вдигане на тежести, бокс, футбол, баскетбол и др.

През 1928 г. по време на IX-тите Олимпийски игри, Китай изпраща наблюдатели и провежда проучване.

От 1931 г. насам започва историята на участие на Китай в Олимпиадата.

Първият китаец, взел участие в Олимпийските игри е Лиу Чанчун, състезавайки се на 100 и 200 м бягане. Той се класира съответно пети и шести в своите групи и не стига до финал.

През 1936 г. на Олимпиадата в Германия, Китай изпраща делегация от 140 души, сред които 69 спортисти, участвали в дисциплините баскетбол, футбол, плуване, лека атлетика, вдигане на тежести, бокс, колхозене и др. Освен това 11 души представят бойни изкуства. Сред представителите се състезатели, баскетболният отбор на Китай побеждава този на Франция, състезателят в овчарски скок Фу Баолу се класира на полуфинала. Китайският отбор по бойни изкуства развълнува Европа.

1945 г. след победата на Китай в Анти-японската война, първият китаец член на Международния Олимпийски комитет Ван Джънйен развълнува масите с отправеното искане следващите XV Олимпийски игри (1952 г.) да се проведат в Китай.

През 1948 г. на XIV Олимпиада, която се провежда в Лондон, Англия, Китай изпраща 33 спортиста, които участват в дисциплините баскетбол, футбол, лека атлетика, плуване и колхозене. Никой не стига до финалите. След приключване на Олимпиадата, делегацията успява да се прибере в Китай благодарение на финансовата подкрепа на местни китайски емигранти.

През 1952 г. Китай твърде късно получава покана за участие за Олимпиадата, провеждана във Финландия. Ето защо, изпраща делегация от едва 40 души. Тъй като делегацията пристига твърде късно, само

един от участниците – У Чуаню, състезател в дисциплината бягане на 100 м. успява да вземе участие.

На провешите се в Атина Олимпийски игри през 1954 г. Международният олимпийски комитет с тайно гласуване признава Китайската национална спортна федерация за Китайски олимпийски комитет, като същевременно обаче запазва, т.нар. Тайвански „Китайски народен олимпийски комитет“. Прецедент става не само признаването на два национални олимпийски комитети в рамките на една държава, но и разрешението, което получават те да вземат участие в XVI-тите Олимпийски игри, като наименованията на двете делегации да бъдат съответно „Тайвански Китай“ и „Пекински Китай“.

Новият китайски Олимпийски комитет винаги е държал за единната политика на Китай и категорично се противопоставя на решението на Международния олимпийски комитет, вследствие на което Китай отказва да участва в XVI Олимпиада.

От 1956 до 1979 г. Китайският олимпийски комитет изпраща представители на Олимпийските игри, като през 1960 г. в Румъния, спортистът от Тайпей Ян Чуангуан печели сребърен медал в многобоя. Това е първият медал за Китай от Олимпиада. 1968 г. на Олимпийските игри в Мексико, състезателката от Тайпей печели бронзов медал от бягане на 80 м. Тя е първата жена, спечелила медал за Китай от Олимпийските игри.

На 26 ноември 1979 г. Международният олимпийски комитет възстановява законните права на Китайския олимпийски комитет, като взема решение Тайван да се състезава като част от Китай. КНР отново се връща в Олимпийското семейството.

На 2 февруари 1980 г. Китай за пръв път взема участие в зимните Олимпийски игри.

Как се стигна до провеждане на Олимпийски игри точно в Китай?

Донякъде не е трудно да се отговори на този въпрос. Безспорно тази екзотична, доскоро изолирана от останалия свят държава напоследък отбелязва небивал напредък в своето цялостно развитие. Тя представлява един огромен пазар и в същото време ресурс за провеждането на такова грандиозно събитие с всичките съпътстващи го идеи и мероприятия, заложили както вече посочихме още от дълбока древност.

Въпреки хилядолетията, дележащи древногръцките олимпийски игри от тези в Китай, можем да видим, че всъщност Атина и Пекин не са

чак толкова далеч във времето и пространството. Двадесет и осмите олимпийски игри, предшествващи тези в Китай се проведоха в Гърция, където китайските представители имаха едно отлично участие и заявиха своите „апетити“ за нещо голямо в областта на спорта. Така направиха своята държава най-примамливата на територията на Азия за бизнеса, свързан със спорта. Фактори като близо 1 млрд. и 500 млн. души и второто място на Китай в класацията за най-добре представили се нации (след САЩ) на Олимпиадата в Атина с 32-ма олимпийски шампиона и общо 63 медала, не могат да оставят равнодушни световните концерни и управата на МОК, още повече имайки предвид ефекта, който бе постигнат с прокламирането на футбола по време на световното първенство през 2002 г. в Корея и Япония. Китай, като страна от пет години член на Световната търговска организация и вече световен лидер в Олимпийските дисциплини: плуване, тенис на маса и т.н., няма как да остане незабелязана. Не на последно място трябва да се посочи и желанието и силната ангажираност на държавата в подготовката за Олимпийските игри. Правителството на Китай въвежда олимпийското движение като официален предмет, който да бъде изучаван в над 500 000 училища от около 400 млн. деца, като това е не само една от основните дисциплини в средното училище, но и приоритетна в изпитите за висшите учебни заведения. В същото време в специално изработен държавен план се поставят цели чрез мащабна инвестиция в олимпийската подготовка на своите спортисти да се постигнат победи, които да изведат страната на първо място по медали с минимум 45 златни отличия. Впоследствие се оказва, че това са били напълно резонни очаквания, имайки предвид първото място на Китай по медали със спечелените 51 златни, 21 сребърни и 28 бронзови (от общо 100) медала.

Привържениците на Пекин 2008 наблягат и на факта, че игрите ще се проведат под мотото „*Нов Пекин, нова Олимпиада*“, като очакват игрите да придадат нов облик на града с над 3000-годишна история. От друга страна, „идеята и духът на олимпийското движение имат възможност да бъдат популяризирани между 400 млн. младежи, живеещи в Китай. Пекин може да се похвали с много забележителности и културни паметници, както и с близо 100 университета. Това е градът на науките и новите технологии, а Олимпиадата е възможност за контакти и културен обмен между Изтока и Запада“ (Попова 2004).

При кандидатирането за домакин на XXIX Олимпийски игри, Пекинският организационен комитет поставя за цел провеждане на „Екологични, наукоемки и културно-хуманитарни Олимпийски игри”, като посочва и 4 особености: китайска специфика, културно-хуманитарни представления, съвременен и масов характер на игрите. Дадено е и обещание за провеждане на Олимпийските игри на високо ниво, което да се реализира чрез необходимите стадиони и съоръжения, организационни дейности, културно-художествения спектакъл на откриването на игрите, услугите за медите, охраната, работата на доброволците и др.

По повод на Олимпиадата беше предвидено метрото на Пекин да удвои размера си, както и заедно с влаковете да бъдат оборудвани с плазмени екрани; нова свръхмодерна система за сигурност на летището; огромен нов терминал; множество пътища; откриване на повече от 800 официални магазина, включително и он-лайн такива, които да предлагат над 5000 рекламни продукта. Осигуряване на 10 000 безплатни велосипеда за гостите на Олимпиадата, които ще пребивават в хотелите, подписали договор за обслужване на гостите в Игрите, за да се избегнат задръстванията. Друга мярка в тази посока е и временното въвеждане на Закон за четните и нечетните номера, който да осигури регулярното влизане и излизане на автомобили в и извън Пекин.

Спонсори в организирането на най-мощното международно събитие, провеждано на територията на страната са редица китайски и чуждестранни фирми. Рекордни 1,8 млрд. щатски долара са вложени в спортните обекти в Пекин. Рекордна е цената на радио и телевизионните права – 1,8 млрд. щатски долара. МОК привлича апетитни спонсори, сред които преобладават американски компании или такива с американско участие. Световноизвестната американска телевизионна компания NBC продава рекламното си време за периода на Олимпиадата в Пекин за около 900 млн. щат. долара, което е абсолютен рекорд в историята.

Може би от казаното дотук става ясно защо на 13 юли 2001 г. на сесията на МОК в Москва, Пекин е избран за домакин на XXIX Олимпийски игри. Оттук нататък започва трескава работа по осъществяване на плановете за една грандиозна и запомняща се Олимпиада.

В следващите години Пекин се превръща в най-голямата строителна площадка в света. Само през 2004 г. инвестициите в инфраструктурата на града и изграждането на комуникационни системи възлизат

на 4,2 млрд. щатски долара. Според много средства за масова информация, глобалните инвестиции в Пекин през 2008 г. надхвърлят 30 млрд. евро. Ликвидацията на старите квартали на Пекин се посреща с голямо неодобрение от чуждестранните организации. По данни на „Репортери без граници“ от тези квартали са били преместени над 100 хил. жители, като официалните данни сочат принудително преместени само 5 хил. семейства.

Брожения породиха и проблемите, свързани със замърсяването на въздуха, накръняването на човешките права и свободата на словото, конфликтите с Тибет, Тайван, Миенмар.

„В история на ОИ има случаи, в които определени страни са бойкотирали Олимпиадите, най-често по политически причини“ (Летни олимпийски игри 2008 В: Уикипедия). През 1956 г. – Нидерландия, Испания и Швейцария бойкотират игрите в Мелбърн в знак на протест срещу жестокото потушаване на работническото въстание в Унгария от Съветската армия. 1968, 1972 и 1976 г. – по-голямата част от страните на Африка бойкотират проведените през тези години олимпийски игри в знак на протест срещу участието на спортисти от ЮАР и Родезия. 1980 г. – САЩ, почти всички страни от Западна Европа и държави от други континенти бойкотират игрите в Москва в знак на протест срещу инвазията на СССР в Афганистан. 1984 г. – страните от социалистическия лагер бойкотират игрите в Лос Анджелис в отговор на бойкота през 1980 г. 1988 г. – Северна Корея бойкотира олимпийските игри в Сеул, в знак на солидарност игрите са бойкотирани и от Етиопия, Куба и Никарагуа.

В Пекин също възникват конфликти. Най-известната организация, която се обявява против Олимпиадата е движението за независимост на Тибет. „Тибетската пролет“ и репресиите на управляващите в автономния регион получават широк световен отзвук и демократичният свят пламва в протести и демонстрации, а призивите за бойкот на игрите заваляха като фойерверки над Пекин – отчасти на сериозно, отчасти като дипломатически ход за пред медиите. Кампанията „Свободен Тибет“ се разрасна неимоверно, а мерките от Китайската комунистическа партия не бяха съвсем навременни и адекватни. Стига се до безпрецедентно събитие, олимпийският огън, обикалящ света като символ на мира и обединението на народите, е изгасен от демонстранти в културната столица

на Европа – Париж. Поради тези проблеми маршрутът му бе сериозно съкратен от мерки за сигурност.

„През март 2008 г. няколко страни обявяват, че няма да участват в церемонията по откриване на игрите. Първи това сторва канцлерът на Германия – Ангела Меркел. Последват я премиерът на Полша – Доналд Туск и президентът на Чехия – Вацлав Клаус.

На 10 април 2008 г. китайското правителство обявява, че е предотвратен опит за саботаж на Олимпиадата – сепаратисти от Източен Туркестан са планирали да извършат самоубийствени атентати в китайските градове и множество отвличания, за да прекратят Олимпиадата” (Летни олимпийски игри 2008 В: Уикипедия).

„Много спорове предизвика и качеството на въздуха в Пекин и ефекта му върху спортистите. Въпреки успешно взетите мерки за намаляване на вредните емисии от управлението на града през 2001 г., проучвания показват, че съседните населени места допълнително замърсяват атмосферата. Предполага се, че 50% от въздушните маси идват от критично замърсени провинции. Към 2008 г. въздухът е от 2 до 3 пъти по-замърсен спрямо критериите обявени от световната здравна организация. Марко Кардинале от британския олимпийски комитет смята, че лошото качество на въздуха би могло да затрудни дишането и повиши температурата, а от това би следвало, че постиженията на спортистите не биха били много високи. За да намали този риск управлението на Пекин премахва 60 000 местни таксита и автобуси от околностите на олимпийското селище и премества общо 200 фабрики, сред които е и стоманолепарна” (Летни олимпийски игри 2008 В: Уикипедия).

„Критики предизвиква решението на МОК да определи началния час на някои състезания, така че да съвпада с желанията на NBC, които са платили 3,5 млрд. щатски долара, за да предават всички олимпийски игри от 2000 г. досега” (Летни олимпийски игри 2008 В: Уикипедия).

Определено игрите ще се запомнят и с някои неприятни неща, но въпреки всичко не могат да се отречат и невероятните постижения, на които станахме свидетели. Участниците в Олимпиадата в Пекин бяха над 10 хил. души, състезаващи се в 302 дисциплини от 28 различни вида спорт; 4 млрд. зрители; 20 000 факлоносци от 204 страни по 137 000 км маршрут на олимпийския огън – най-мощното пренасяне на огъня в историята на Олимпиадата; 30 000 акредитирани журналисти; 1.5 млн.

доброволци; подобрили бяха 38 световни и 85 олимпийски рекорда; 120 медала за китайски състезатели, сред които китайската шангистка Лиу Чуенхун, която спечели златен медал в категория 69 кг, подобрявайки световния рекорд 5 пъти.

Няма как да не се обърне внимание и на грандиозното строителство. „През май 2007 г. започват строежите на всички 31 олимпийски обекта. Китайското правителство също така инвестира в укрепването и възстановяването на 6 обекта извън Пекин и 59 тренировъчни центрове” (In: Beijing 2008: One World One Dream).

„Гребният канал, който е открит на 10 август 2007 г. е проектиран от българската златна медалистка от Олимпиадата в Монреал 1976 г. – Светла Оцетова” (Летни олимпийски игри 2008 В: Уикипедия).

Най-впечатляващият спортен обект на Олимпиадата беше Пекинският национален стадион, наречен „Гнездото”. Нариченият от гражданите на Пекин „Птиче гнездо” стадион е постижение с изключителна естетическа, архитектурна и инженерна стойност, но това, което го прави интересен за нас е фактът, че той представлява един „зелен хипер-организъм”. Конструкцията, наподобяваща мрежа, служи едновременно и като фасада, в нея са интегрирани стълбищата, стените и покрива в една единна система. Формата не се диктува от функционалността, защото архитектите са премахнали границата между тях, дизайнът е синтез на тези две характеристики. Едно такова огромно съоръжение поставя много въпроси, свързани със движението на огромни маси от хора, справянето с отпадъците, ефективността и цената, но „Птичето гнездо” разполага със иновативни решения за всеки един проблем. Част от „зелените решения” са предвидената система за събиране на дъждовната вода, прозрачният покрив, който пропуска достатъчно светлина до тревния килим и естествената пасивна система за вентилация. Но най-уникалната характеристика на съоръжението е системата от „възглавници”, която „уплътнява” пространствата във фасадата и така регулира вятъра или светлината. Надуваемите възглавници на покрива пък го правят непромокаем при дъжд. Точно както птиците запълват пространствата между сламките с мек пълнеж – оттук произтича и популярното му прозвище.

Взето е решение церемонията по откриването на XXIX ОИ да започне точно вечерта в 8 часа 08 мин. 08 сек. на 08.08.2008 г. Тези толкова много осмици събрани накуп съвсем не са случайни. Числото 8 за Китай се асоциира с просперитет, вяра, богатство и безкрайност.

Интересен е и изборът на символи на XXIX Олимпийски игри. Талисманите на олимпиадата носят общото име Фува и са избрани на хилядния ден преди започването на игрите. Всеки един от талисманите има свое име и заедно символизират петте елемента на китайската философия, но също така и петте олимпийски кръга. Петте човечета представляват риба, панда, огън, тибетска антилопа и лястовица. Имената им са Бейбей (Beibei), Дзиндзин (Jingjing), Хуанхуан (Huanhuan), Инин (Yingying), и Нини (Nini). Когато имената им се съберат в едно изречение се получава *Běijīng huānyíng nǐ* (Пекин те приветства).

Името на логото на олимпиадата е „Танцуващия Пекин“ (Dancing Beijing) и е показано за пръв път през август 2003 на церемония с 2008 души в Храмът на небето. Логото комбинира традиционни елементи от китайското общество като напомня китайски печат, а отворените ръце на човечето показват готовността и желанието на Китай да сподели културата си. На 26 юни 2005 г. е обявено мотото на олимпиадата – *Един свят, една мечта*. Мотото е избрано сред 211 000 предложения дошли от целия свят, с инициативата целия свят да усети олимпийския дух и да построи едно по добро бъдеще за човечеството.

Изработва се и план за пътя на олимпийския огън. Този план е обявен на 26 април 2007 г. в Пекин: Щафетата наречена “Пътуване на хармонията” продължава 130 дни, през които ще бъдат изминати 137 000 километра – най-дългият път на олимпийския огън в историята. Щафетата ще започне на 28 март 2008 в Олимпия, Гърция. От там огънят ще отпътува към стадион Панатинайко в Атина и ще пристигне в Пекин на 31 март. От Пекин огънят ще премине през всеки континент, освен Антарктида. Около 21 880 души ще бъдат избрани от местни организации да носят олимпийския огън.

Олимпийският факел представлява олицетворение на традиционните китайски ценности, съчетани с най-новите научни постижения. Дълъг е 72 сантиметра и тежи точно 985 грама. Изобретен е от специален гравирани алуминий, оцветен с андона технология. За пръв път олимпийският факел е екологичен и подлежащ на рециклиране. Дори при вятър със скорост 65 км в час и силен дъжд – 50 мм на квадратен метър, огънят не може да изгасне. Повърхността на факела е обработена по такъв начин, че да не отразява светлината. Захранван с пропан, пламъкът му може да гори 15 минути.

Официалната песен за церемонията по отброяване на дните до олимпиадата се казва „We are Ready“ и е записана от актьора Джеки Чан. 106 участнички в конкурса за красота „Мис Свят 2007“ изпълняват английската версия на песента на олимпийската щафета “Light the Passion Share the Dream”, композирана от Крис Бабида.

Сериозна инвестиция на стойност 100 млн. долара прави Организацията на олимпийските комитети. Тя е свързана с откриването на игрите и впоследствие впечатли силно с масовост и зрелищност. За режисьор е поканен добилият световна известност с филмите си Джан Имоу.

Относно олимпийската програма – тя е почти еднаква с тази на предишната олимпиада в Атина. Олимпийските спортове са 28, а общият брой на състезанията е 302 (165 за мъже, 127 за жени и 10 смесени състезания), което означава едно състезание в повече спрямо тези в Атина.

„Към програмата са добавени девет нови състезания, сред които е новата колхозачна дисциплина с ВМХ. Жени се състезават на 3000 м стипълчейз за първи път. За пръв път е добавена и маратонската дисциплина в плуването – 10 км. Във фехтовката ще има промяна в отборните дисциплини.“

Сега, когато ХХІХ ОИ са вече в историята, можем да кажем, че за 16-те дни в Китай „спортистите от 204 държави и райони с отличните си резултати отразиха духа на Олимпиадата – „По-бързо, по-високо, по-силно“, както и идеята – „Участието е по-важно от победата“. Благодарение на техните усилия, лозунгът на ОИ в Пекин – „Един свят, една мечта“ се реализира.“

В речта си, председателят на МОК Жак Рог оцени високо постигнатите успехи по време на Пекинските ОИ, като каза че „чрез настоящите ОИ, светът успя да се запознае повече с Китай, а Китай също така със света.” Олимпийското знаме бе предадено от кмета на Пекин Го Чжинлун на Жак Рог, след което връчено на кмета на Лондон Борис Джонсън, където през 2012 г. ще бъде запален отново олимпийският огън за юбилейните XXX ОИ.

ЦИТИРАНА ЛИТЕРАТУРА

Румпос, Д. Търсене на корените на древногръцките олимпийски игри. – В: Societas Classica Култури и религии на Балканите, в Средиземноморието и Изтока. В. Търново, Унив. изд. „Св. св. Кирил и Методий”, 2006, 7.

Антични олимпийски игри: В: Data.bg

<http://forums.data.bg/lofi/version/index.php/t1666198.html>

Попова, Д. Пекин 2008: Китайски игри с международно участие. - В: в. „Капитал”, 2004.

http://www.capital.bg/politika_i_ikonomika/sport/2004/09/04/227794_kitaiski_igri_s_mejdunarodno_uchastie/

Летни олимпийски игри 2008. В: Уикипедия.

All Beijing-based venues under construction. In: Beijing 2008: One World One Dream, the official website of the BEIJING 2008 Olympic Games

<http://en.beijing2008.cn/01/32/article214073201.shtml>

中国奥委会官方网站 <http://www.olympic.cn/olympic/>